

Prvi Hamlet iz Dubrovnika **FRANO MAŠKOVIĆ** i njegova Ofelija, Mostarka **ANĐELA RAMLJAK**, uoči premijere Shakespearove drame, otkrivaju s koliko se strasti posvećuju jedno drugome na sceni te kako su s vremenom postali mnogo više od suradnika

razgovarala i snimila
INES STIPETIĆ

N

ema ljepše pozornice od dubrovačkog Lovrijenca, kao ni predstave i kazališnog junaka od Shakespeareova Hamleta koji bi se bolje saživjeli s utvrdom na litici pokraj Grada. U sedamdeset godina Dubrovačkih ljetnih igara danskog kraljevića koji žudi za osvetom zbog smrti oca igralo je petnaest glumaca, među kojima Rade Šerbedžija, Ivo Gregurević, Lazar Ristovski, oskarovac Daniel Day-Lewis i Derek Jacobi, a na ovogodišnjem jubilarnom izdanju Igara utjeloviti će ga Frano Mašković, ujedno prvi Dubrovčanin u toj ulozi. On stvara nekog svojeg, novog Hamleta i uživa u svakoj minuti proba s redateljem Paolom Magellijem, dramaturginjom Željkom Udovičić Pleština, kolegama te svojom nesuđenom Ofelijom, koju igra Anđela Ramljak, rođena Mostarka i njegova kolegica iz matičnog ZKM-a. Premijera je zakazana za 27. srpnja, a glumačka i autorska ekipa Lovrijenac je okupirala od kraja lipnja.

Kako ste reagirali kada vam je redatelj Paolo Magelli ponudio ulogu?

ANĐELA RAMLJAK: Vrisnula sam od sreće! A kad sam čula da će Hamleta igrati Frano, ponovno sam vrisnula od sreće.

FRANO MAŠKOVIĆ: Mene je u prvi tren obuzela euforija, zatim sam osjetio golemi strah, a prvo pitanje bilo mi je: "Tko igra Ofeliju?". Doznajući da je to Anđela, odahnuo sam. ▶

PRICE

Večeri su rezervirane za zidine, a ako imaju vremena, tijekom dana se okupaju na Lokrumu

Radim sve da sebi ugodim, kaže Anđela Ramljak

PRVU JUTARNJU KAVU FRANO NAJRADIJE POPIJE NA PILAMA, A ANDELA U ULIČICAMA UZ STRADUN

Na probama s redateljem Paolom Magellijem

Je li lakše igrati s partnerom kojeg dobro poznajete?

FRANO MAŠKOVIĆ: Svaka predstava i uloga donose nešto novo pa se tako i naš odnos uzdigao na neku novu razinu. Ali svakako mi je lakše igrati s nekim koga dobro poznajem nego s kim još moram graditi i privatni odnos, koji u našem poslu nije zanemariv.

ANDELA RAMLJAK: Meni je lakše, pogotovo ako mi je ta osoba draga. Mislila sam da Frana jako dobro poznajem, ali u stvaranju ove predstave otkrila sam neke njegove nove kvalitete, i u poslu i u prijateljstvu. Presretna sam što igram Ofeliju s nekim koga volim.

Koliko ste puta bili partneri u predstavama?

FRANO MAŠKOVIĆ: Posljednje tri, četiri godine stalno smo zajedno na sceni u ZKM-u, a vrlo često i direktni partneri. Igrali smo zajedno u "Antigoni", "Noćnom životu", koji je također režirao Paolo Magelli, "Probi orkestra", u predstavi "Ponoć"... tko bi se svega sjetio...

Kad je riječ o takvoj intenzivnoj suradnji, zaikre li i neke jače emocije?

FRANO MAŠKOVIĆ: Kroz posao sam se s Anelom i prijatelji jer ona je izvrsna glumica, a prije svega dobra i zabavna osoba.

ANDELA RAMLJAK: Katkad se glumicama dogodi da se platonski zaljube u svojeg partnera i onda nastaju muke, propitivanja, nepotrebni teret... Kako mi je Frano poput brata, nemam takvih emocija pa svoju Ofeliju radim potpuno opušteno, bez dodatnim pritisaka koji su me znali mučiti.

Jesu li Hamlet i Ofelija uloge o kojima mašta svaki glumac?

FRANO MAŠKOVIĆ: Igrati Hamleta je iznimna čast, jer rijetki su glumci koji su imali sreću dobiti tu ulogu, ali i velika odgovornost. Nikad nisam sanjao Hamleta, ali bih lagao da mi nije prošao kroz glavu kao jedan od najzanimljivijih i najslojevitijih likova klasične literature. No bez problema bih preživio i bez njega.

ANDELA RAMLJAK: Iskreno, nisam u početku baš osvijestila težinu značaja Ofelije. Ali se okolina brzo pobrinula i dala mi do znanja što znači Hamlet na Lovrijencu, što znači Ofelija, koju težinu imaju jubilarne Igre, što predstavlja redatelj Paolo Magelli... No skinula sam taj pritisak s leđa jer strah samo koči. Sigurna sam da i Frana i mene čekaju i druge odlične uloge koje će, poput ove sada, biti važne u nekom budućem trenutku naših života.

Kako se osjećate u Dubrovniku?

FRANO MAŠKOVIĆ: Dubrovnik je moj grad. Tu sam rođen i odrastao, tu su moji rođaci, učitelji-

ce i profesorice iz škole, prijatelji iz djetinjstva, susjedi... i za dir po Stradunu treba mi barem pola sata da se pozdravim sa svima koje znam. To osjećam i kao glumac. Dubrovčani nas vole, brinu se o nama i jedva čekaju premijeru. Uostalom, kao i mi.

ANDELA RAMLJAK: U Dubrovnik dolazim od malena. Tu sam praktički odrasla jer sam ovdje provodila gotovo svako ljeto i mnogi kažu da imam više dubrovački nego mostarski naglasak. Na Igrama sam četvrti put i dobro znam kako grad diše s nama glumcima. Jedino mi se ovdje

ANDELA RAMLJAK: Stignem sve što poželim. Nemam nikakvih obaveza, nemam se na što raspršiti i radim sve da sebi ugodim. Uživam u Gradu i u nastajanju predstave.

Gdje se u Dubrovniku volite kupati?

FRANO MAŠKOVIĆ: Ako nemam vremena, skočim do Šulića, ali Lokrum je zakon.

ANDELA RAMLJAK: Bez dileme na Lokrumu.

A omiljeno mjesto za jutarnju kavu?

FRANO MAŠKOVIĆ: Prva je uvijek turska kod

dogodilo da vlasnica jedne butige trči za mnom i govori mi: "Oprostite, moram vam čestitati, bili ste divni sinoć u predstavi". Pa ima li što ljepše?!

Uspijevate li uloviti slobodno vrijeme za opuštanje i uživanje u moru?

FRANO MAŠKOVIĆ: Teško. Sa mnom su i djeca, koju treba organizirati jer mi supruga Inja još radi, ali hvala Bogu na bakama i djedovima pa mi je s te strane sve posloženo. Živi se i jede zdravo, tu i tamo se okupam da održim kondiciju, ali sva koncentracija je na predstavi. Na Lovrijencu smo često i do ranih jutarnjih sati jer probe počinju oko pola osam navečer, tako da je dan za odmaraenje i učenje teksta.

kuće, a ona druga na Pilama s pogledom na Lovrijenac.

ANDELA RAMLJAK: U malom kafeu kod Lucija Caprusa gdje je ostao dašak starog fetivog Dubrovnika. Tamo se ispredaju priče koje bi stale u nekoliko romana.

Što ćete odjenuti za premijeru?

FRANO MAŠKOVIĆ: Pojma nemam i o tome uopće ne razmišljam. Neka samo premijera dobro prođe, a ja poslije mogu biti u trapericama i majici.

ANDELA RAMLJAK: Imam nekoliko opcija, ali ću o tome odlučiti u posljednji trenutak. Trenutačno razmišljam samo o predstavi. ■